

„Тай згадай, чи то я бою
Іменно хотів з тобою ?
Як я довго вагувався!
І тепер як дбав я пильно,
Щоб тебе не вдарить сильно,
В своїй силі гамувався !

„Що лиш хочеш, хоч як трудно,
Все я вчиню! Хоч прилюдно
Підлим брехуном назвусь !
Ой, болить ! Рідненький стрику!
Милість покажу велику,
Най надармо не молюсь !“

„Ні — гарчить Неситий — годі !
Знаю я, який ти злодій,
Бреха і крутій еси !
Обіцяєш злота мірку,
А потому завше дірку
Із обарінка даси.

„Та тепер хоч присягни ти
Нас усіх озолотити,
Вір я тобі не йму!
Гамувався ти в бою ладно,
Що мені у очи зрадно
Впер піску чортівську тьму !

„Ні, хоч як брешти й звивайся,
А з житем уже прощайся !
Я здурить себе не дам.
Помолися швидко Богу,
Кайся всіх гріхів — в дорогу
Мусиш нині йти к дідам !“